

Lieta C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft

pret

Franz Götz

(Bundesfinanzhof (V?cija) l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – Saimniecisk? darb?ba – Nodok?a maks?t?ji – Publisko ties?bu subjekti – Piena kvotu tirdzniec?bas vieta – Lauksaimniec?bas intervences a?ent?ru un darbiniekiem paredz?tu veikalu dar?jumi – Noz?m?gi konkurences trauc?jumi – ?eogr?fiskais tirgus

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Saimniecisk? darb?ba Sest?s direkt?vas 4. panta izpratn?*

(Padomes Direkt?vas 77/388 4. pants)

2. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a maks?t?ji*

(Padomes Direkt?vas 77/388 4. panta 5. punkts)

3. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Nodok?a maks?t?ji*

(Padomes Direkt?vas 77/388 4. panta 5. punkts)

1. Pieg?des references daudzumu nodošana par atl?dz?bu, ko veic piena kvotu tirdzniec?bas vietas, ir saimnieciska darb?ba Sest?s direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, 4. panta noz?m?, ja t? ir ilglaic?ga un tiek veikta par atl?dz?bu, ko sa?em darb?bas veic?js. Valsts tiesai ir j?noskaidro, vai apl?kojam? darb?ba atbilst šiem abiem nosac?jumiem, k? ar? attiec?g? gad?jum? j?nosaka, vai piena kvotu tirdzniec?bas vietas šo darb?bu veic, lai sa?emtu min?to atl?dz?bu, ?emot ar? v?r?, ka atl?dz?bas iekas?šana pati par sevi konkr?tai darb?bai nevar pieš?irt saimnieciskas darb?bas raksturu.

(sal. ar 18., 20. un 21. punktu)

2. Piena kvotu tirdzniec?bas vieta nav ne lauksaimniec?bas intervences a?ent?ra Sest?s direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, kur? groz?jumi izdar?ti ar Direkt?vu 2001/4, 4. panta 5. punkta treš?s da?as noz?m?, apl?kojot to kop? ar t?s D pielikuma 7. punktu, ne ar? darbiniekiem paredz?ts veikals min?t? 4. panta 5. punkta treš?s da?as noz?m?, apl?kojot to kop? ar min?t?s direkt?vas D pielikuma 12. punktu.

Piena kvotu tirdzniec?bas vietas uzdevums b?tiski atš?iras no lauksaimniec?bas intervences a?ent?ras uzdevuma, kam ir rakstur?ga pašu lauksaimniec?bas produktu pirkšana un t?l?kp?rdošana un ko var veikt ikviens uz??mums, jo š? uzdevuma veikšana izpaužas k? uzkr?jumu veidošana, k? tas ir it ?paši gad?jum? ar graudaugiem. Pilnties?ga aplikšana ar

nodokļiem, kas ir raksturīga Sestās direktīvas D pielikumam, līdz ar to no Sestās direktīvas piemērošanas jomas izslēdz piena kvotu sadali starp ražotājiem, jo ražotāju dažādo piedāvājumu un pieprasījumu centralizācija nav uzņēmuma, kas veic lauksaimniecības produktu iegādi un tālārpārdošanu tirgū, darbības rezultāts.

Turklāt Sestās direktīvas D pielikuma 12. punkta vācu, franču, angļu, spāņu un itāļu valodas versiju salīdzinājums ļauj noskaidrot, ka darbiniekiem paredzēts veikals minētā punkta nozīmē ir ikviens tiesību subjekts, kura uzdevums ir pārdoāt dažādus produktus un preces attiecīgā uzņēmuma vai administrācijas personālam. Tirdzniecības vietai, kuras uzdevums ir sekmēt piegādes references daudzumu vienmērīgu sadalīšanu, cik vien iespējams atbilstoši katra ražotāja interesēm, nolūkā tos ierobežot, šāda uzdevuma nav.

(sal. ar 26., 31. un 33. punktu un rezolūcijas daļas 1. punktu)

3. Tas, ka piena kvotu tirdzniecības vieta netiek aplikta ar nodokļiem par darbību vai darījumiem, ko tā veic kā publiska pārvaldes iestāde Sestās direktīvas 77/388 par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/4, 4. panta 5. punkta nozīmē, nevar radīt nozīmīgus konkurences traucējumus, jo tas neskar privātus uzņēmumus, kas sniedz pakalpojumus, kuri konkurē ar valsts pakalpojumiem. Tā kā šis apsvērums attiecas uz visām piena kvotu tirdzniecības vietām, kas darbojas konkrētā attiecīgās dalībvalsts noteiktā piegādes references daudzumu nodošanas zonā, minētā zona ir attiecīgais eogriskais tirgus, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai pastāv nozīmīgi konkurences traucējumi.

(sal. ar 45. punktu un rezolūcijas daļas 2. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2007. gada 13. decembrī (*)

Sestā PVN direktīva – Saimnieciskā darbība – Nodokļa maksājumi – Publisko tiesību subjekti – Piena kvotu tirdzniecības vieta – Lauksaimniecības intervences aģentūru un darbiniekiem paredzētu veikalu darījumi – Nozīmīgi konkurences traucējumi – eogriskais tirgus

Lieta C-408/06

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2006. gada 13. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 5. oktobrī, tiesvedībā

Landesanstalt für Landwirtschaft

pret

Franz Götz.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ross [A. Rosas], tiesneši U. Lehmušs [U. Lõhmus], J. Klu?ka [J. Klu?ka], P. Linda [P. Lindh] un A. Arabadžijevs [A. Arabadjiev] (referents),

?ener?ladvok?ts M. Pojarešs Maduru [M. Poiares Maduro],

sekret?rs B. Fileps [B. Fülöp], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2007. gada 19. septembra tiesas s?di,

?emot v?r? atbild?rumus, ko sniedza:

– Landesanstalt für Landwirtschaft v?rd? – P. Gorskis [P. Gorski] un N. Fogls [N. Vogl], p?rst?vji,

– F. Geca [F. Götz] v?rd? – H. Caišs [H. Zaisch], Steuerberater,

– V?cijas vald?bas v?rd? – M. Lumma [M. Lumma] un K. Blaške [C. Blaschke], p?rst?vji,

– Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – T. Herisa [T. Harris], p?rst?ve, kurai pal?dz P. Heriss [P. Harris], barrister,

– Eiropas Kopienu Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [D. Triantafyllou], p?rst?vis,

?emot v?r? p?c ?ener?ladvok?ta uzklauš?šanas pie?emto l?mumu izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz to, k? interpret?t 4. panta 5. punktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestaj? direkt?v? 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV L 145, 1. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes 2001. gada 19. janv?ra Direkt?vu 2001/4/EK (OV L 22, 17. lpp., turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”), k? ar? min?t?s direkt?vas D pielikuma 7. un 12. punktu.

2 Šis l?gums tika iesniegts saist?b? ar pr?vu starp Landesanstalt für Landwirtschaft (Re?ion?l? lauksaimniec?bas a?ent?ra, turpm?k tekst? – “Landesanstalt”) un Gecu par r??inu, kas attiecas uz govs piena pieg?des references daudzuma tirdzniec?bu (turpm?k tekst? – “pieg?des references daudzums”) un ko bija izrakst?jusi Landesanstalt, atseviš?i nenor?dot pievienot?s v?rt?bas nodokli (turpm?k tekst? – “PVN”).

Atbilstoš?s ties?bu normas

Kopienu tiesiskais regul?jums

3 Sest?s direkt?vas 4. pant? ir noteikts:

“1. “Nodok?a maks?t?js” noz?m? visas personas, kas patst?v?gi jebkur? viet? veic jebkuru 2. punkt? nor?d?tu saimniecisku darb?bu neatkar?gi no š?s darb?bas m?r?a un rezult?ta.

2. Š? panta 1. punkt? min?t? saimniecisk? darb?ba aptver visas ražot?ju, tirgot?ju un pakalpojumu sniedz?ju darb?bas, ieskaitot kalnr?pniec?bu, lauksaimniecisku darb?bu un br?vo profesiju darb?bas. Ilglaic?ga materi?la vai nemateri?la ?pašuma [past?v?ga ?ermeniskas vai bez?ermeniskas lietas] izmantošana nol?k? g?t no t? ien?kumus ar? uzskat?ma par saimniecisku darb?bu.

[..]

5. Valstis, re?ion?l?s un viet?j?s p?rvaldes iest?des, k? ar? citus publisko ties?bu subjektus neuzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz darb?b?m vai dar?jumiem, kuros t?s iesaist?s k? publisk?s p?rvaldes iest?des, pat ja t?s šo darb?bu vai dar?jumu sakar? iev?c nodok?us, iemaksas, ziedojumus vai maks?jumus.

Tom?r, iesaistoties š?d?s darb?b?s vai dar?jumos, t?s uzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz min?taj?m darb?b?m vai dar?jumiem, ja to uzl?košana par person?m, kas nav nodok?u maks?t?ji, rad?tu noz?m?gus konkurences trauc?jumus.

Katr? zi?? š?s iest?des uzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz D pielikum? uzskait?taj?m darb?b?m, ja t?s neveic tik niec?g? apjom?, ka ir nenoz?m?gas.

Dal?bvalstis var uzskat?t t?s šo organiz?ciju darb?bas, kuras atbr?votas no nodok?iem saska?? ar 13. vai 28. pantu, par darb?b?m, kur?s t?s iesaist?s k? valsts iest?des.”

4 Sest?s direkt?vas D pielikuma 7. un 12. punkt? uzskait?t?s darb?bas ir attiec?gi “lauksaimniec?bas intervences a?ent?ru dar?jumi ar lauksaimniec?bas ražojumiem, kuri veikti, pildot regulas par šo ražojumu tirgus kop?ju organiz?ciju,” un “darbiniekiem paredz?tu veikalu, kooperat?vu un uz??muma ?dn?cu, k? ar? l?dz?gu veidojumu vad?šana”.

5 J?nor?da, ka pamata pr?va ir saist?ta ar Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaks?jumus piena un piena produktu nozar? (OV L 405, 1. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2028/2002 (OV L 313, 3. lpp., turpm?k tekst? – “Regula Nr. 3950/92”).

Valsts tiesiskais regul?jums

Likums par tirgus kop?j?s organiz?cijas ?stenošanu

6 Likuma par tirgus kop?g?s organiz?cijas ?stenošanu (*GesetzzurDurchführungder gemeinsamenMarktorganisationen, BGBl. 1995 I, 1147. lpp.*) 8. panta 1. punkt? ir at?auts pie?emt noteikumus, kuros ir paredz?ta pieg?des references daudzumu nodošanas k?rt?ba.

Noteikumi par papildmaks?jumiem

7 2000. gada 12. janv?ra Noteikumos par papildmaks?jumiem (*Zusatzabgabenverordnung*) (*BGBl. 2000 I, 27. lpp.*, turpm?k tekst? – “ZAV”) – redakcij?, kas ir piem?rojama pamata pr?v? apl?kojamajos apst?k?os, – ir iek?auti š?di noteikumi:

“7. pants – Nodošanas sist?mas jaun? k?rt?ba

1. [...] Pieg?des references daudzumus var nodot bez teritori?liem nosac?jumiem saska?? ar 2. un 3. punktu, k? ar? 8.–11. pantu [...]

8. pants – Regulāta piegādes references daudzumu nodošana par atlīdzību

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 7. panta 2. un 3. punktā, mantojumu gadījumus 7. panta 1. punkta otrā teikuma nozīmē, kā arī 12. panta 3. punktā paredzētos gadījumus, piegādes references daudzumu nodošanu saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro teikumu veic tirdzniecības vietas, ievērojot kritērijus, kas paredzēti 3. punktā un 9.–11. pantā, līdz kalendārā gada 1. aprīlim, 1. jūlijam vai 30. oktobrim [..].

2. Federālās zemes izveido tirdzniecības vietas. Katrā federālajā zemē ir jābūt vismaz vienai kompetentajai tirdzniecības vietai; tirdzniecības vietas kompetenci var ietilpt vairāku federālo zemju teritorijas. Privāto tiesību subjektu var piešķirt atļauju, atbilstoši novērtējot situāciju, rakstoties kā tirdzniecības vietas turētājiem, ja

1) tie vai to pārvadātāji ir reprezentatīvas lauksaimniecības arodpavienības vai organizācijas un

2) nepastāv šaubas par to uzticamību un atbildību.

[..]

3. Piegādes references daudzumus var nodot tikai pielikumā noteikto nodošanas apgabalu ietvaros [..].”

Likums par apgrozījuma nodokli

8 1999. gada Likuma par apgrozījuma nodokli (*Umsatzsteuergesetz 1999, BGBl. 1999 I, 1270*. lpp., turpmāk tekstā – “*UStG*”) 14. panta 1. punktā, redakcijā, kas ir piemērojama pamata prāvā aplūkojamajos apstākļos, ir noteikts, ka tad, ja “uzņēmums piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, par ko atbilstoši 1. panta 1. punkta 1. apakšpunktam ir maksājams nodoklis, uzņēmums var un – gadījumā, ja tas šos darījumus veic cita uzņēmuma labā, – tam pārcēlājam minētā uzņēmuma pieprasījuma ir jāsagatavo rēķini, kuros atsevišķi ir norādīta nodokļa summa”. Minētā likuma 2. panta 3. punktā publisko tiesību juridiskām personām paredzēti iespejami veikt rēķiniecisku, komerciālu vai profesionālu darbību ir rezervēta tikai rēķinieciska vai komerciāla rakstura uzņēmumiem vai lauksaimniecības un mājāsaimniecības uzņēmumiem, kas ir atkarīgi no šīm personām.

Landesanstalt juridiskais režīms

9 *Landesanstalt*, kas ir *Landesanstalt für Ernährung* (Reģionālā pārtikas aģentūra) tiesību un pienākumu pārrādītāja, tika izveidota saskaņā ar ZAV 8. panta 2. punktu. Tā pārvadāja vienīgo Bavārijā izveidoto pilna kvotu tirdzniecības vietu šīs federālās zemes publisko tiesību subjekta statusā.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

10 Pamata prāva norisinās starp Bavārijas lauksaimnieku Gecu un *Landesanstalt*. Lai samazinātu govju piena pārpalikuma apjomu, *Landesanstalt* centralizēja dažādu ražotāju pieprasījumus, lai noteiktu tos, kas vēlas pārdot piegādes references daudzumus, un tos, kuri vēlas tos iegādāties. Šī politika bija pamatota ar Regulu Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumu tiem ražotājiem, kuru piegādātais pilna daudzums pārsniedz konkrētu robežu.

11 *Landesanstalt* ieviestais mehānisms 2001. gadā bija šāds, proti, ražotāji “piedāvātāji” pilna kvotu tirdzniecības vietās attiecībā uz konkrētiem datumiem iesniedz rakstisku piedāvājumu par

piegādes references daudzuma nodošanu, precizējot pārdošanas cenu. Tajos pašos datumos ražotāji "pieprasītāji" ievēro tādā pašā kārtībā, iesniedzot rakstisku piedāvājumu par noteikta piegādes references daudzuma iegādi un norāda vēlamo pirkuma cenu. Vispirms piena kvotu tirdzniecības vietas uzdevums bija izskatīt piedāvājumus un pieprasījumus un noteikt līdzsvarā cenu, kas būtu aptuveni saskaņotā pušu cenas. Nepieciešams, ka gadījumā visi piedāvājumi vai pieprasījumi tika samazināti. Pēc tam 5 % no piedāvājumiem piegādes references daudzumiem tika piešķirta valsts rezervei, bet vēlāk saskaņā ar iesniedzējtiesas sākotnējo kārtību, no kuras izriet, ka pārskaitījumi ir adresēti pašai piena kvotu tirdzniecības vietai, tātad veica atkārtotu sadali un samaksu par atlikušajiem piegādes references daudzumiem.

12. Gēcs, kas ir piena ražotājs un lauksaimniecības uzņēmuma īpašnieks Bavārijā, bija izteicis vēlāšanas 2001. gadā iegādāties piegādes references daudzumu 16 500 kg par cenu, kas nepārsniedz DEM 2 par kilogramu. 2001. gada 3. aprīlī *Landesanstalt* informēja ieinteresēto personu, ka viņa pirkuma piedāvājums ir pieņemts, sākot ar 2001. gada 1. aprīli, līdzsvarā cenu nosakot DEM 1,58 par kilogramu. Tā izsniedza rīkojumu uz Gēcu vārda, atsevišķi nenorādot PVN. Ieinteresētā persona, kuras darījumi tika aplikti ar nodokli saskaņā ar *UStG*, iesniedza administratīvu sūdzību *Landesanstalt*, lai panāktu, ka tiek sagatavots rīkojums, kurā atsevišķi būtu norādīts minētais nodoklis. *Landesanstalt* ar 2001. gada 29. augusta lēmumu šo sūdzību noraidīja, atsaucoties uz savu kā publiskas pārvaldes iestādes statusu un to, ka tā darbojas tikai kā starpnieks.

13. Gēcs ar šo lietu vēršas *Finanzgericht München* [Minhenes Finanšu tiesa], kas viņam piekrita, jo, pamatojoties uz *UStG*, uzskatīja, ka *Landesanstalt* bija rīkojusies kā uzņēmuma pati savā vārdā. *Landesanstalt* iesniedza apelācijas sūdzību *Bundesfinanzhof*, kas nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Federālajā zemē izveidota tā dēvētā "piena kvotu tirdzniecības vieta" ("Milchquoten-Verkaufsstelle"), kas par atlīdzību nodod piena ražotājiem piegāžu references daudzumu, ir:

a) lauksaimniecības intervences aģentūra [Sēstās direktīvas] 4. panta 5. punkta trešās daļas un [tās] D pielikuma [7. punkta] nozīmē, kas īsteno darījumus ar lauksaimniecības ražojumiem, kuri veikti, pildot regulas par šo ražojumu tirgus kopīgo organizāciju, vai

b) darbiniekiem paredzēts veikals ("Verkaufsstelle") [Sēstās direktīvas] 4. panta 5. punkta trešās daļas un [tās] D pielikuma [12. punkta] nozīmē?

2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

a) vai apstākļos, kādi pastāv pamata prāvā, – ja dalībvalstī gan valsts, gan privātas "piena kvotu tirdzniecības vietas" par atlīdzību nodod piegāžu references daudzumus, – dalībvalsts noteiktā nodošanas zona ir uzskatāma par konkrētu eogrāfisko tirgu, pārbaudot, vai tas, ka publisko tiesību subjekta "piena kvotu tirdzniecības vieta" nav atzīta par nodokļu maksātāju, nerada "nozīmīgus konkurences traucējumus" Sēstās direktīvas 4. panta 5. punkta otrās daļas nozīmē?

b) vai – pārbaudot, vai tas, ka valsts "piena kvotu tirdzniecības vieta" nav atzīta par nodokļu maksātāju, nerada "nozīmīgus konkurences traucējumus", – ir jēgā vērē tikai vispārīgi nodošanas gadījumi, kas nav saistīti ar teritoriju (ko veikusi tirdzniecības vieta), vai tomēr ir jēgā vērē arī cita veida nodošanas gadījumi, kas nav saistīti ar teritoriju (ko veikuši lauksaimnieki kā nodokļu maksātāji), lai gan tie ir tikai izņēmuma gadījumi?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

14 Vispirms ir jānorāda, ka abi *Bundesfinanzhof* uzdotie jautājumi ir pamatoti ar pieņēmumu, ka piegādes references daudzumu nodošana par atlīdzību ietilpst Sestās direktivas piemērošanas jomā. Gan pirmais uzdotais jautājums, kas attiecas uz iespējamo prasītāja pamata prāvā pilntiesīgu aplikšanu ar nodokļiem atbilstoši Sestās direktivas D pielikumam, gan abas otrā jautājuma daļas, kas attiecas uz tādā “nozīmīgu konkurences traucējumu” noteikšanu, kurus var radīt tas, ka *Landesanstalt* kā publisko tiesību subjekts, iespējams, netiek aplikta ar nodokļiem atbilstoši Sestās direktivas 4. panta 5. punktam, liek pieņemt, ka uz piena kvotu tirdzniecības vietas veikto darbību attiecas Sestā direktīva neatkarīgi no tā, vai šai vietai ir publisko tiesību subjekta vai privāto tiesību subjekta statuss.

15 Kaut arī Sestās direktivas 4. pants nosaka, ņemot vērā PVN piemērošanas jomu, šajā tiesību normā ir minēta tikai saimnieciskā rakstura darbība (šajā sakarā skat. 1996. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-306/94 *Régiedauphinoise*, *Recueil*, I-3695. lpp., 15. punkts, un 2005. gada 26. maija spriedumu lietā C-465/03 *Kretztechnik*, Krājums, I-4357. lpp., 18. punkts). Lai varētu piemērot Sestās direktivas 4. panta 5. punktu, iepriekš ir jākonstatē aplūkots darbības saimnieciskais raksturs (2007. gada 26. jūnija spriedums lietā C-284/04 *T-Mobile Austria* u.c., Krājums, I-5189. lpp., 48. punkts).

16 Tādējādi, lai varētu atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem, vispirms ir svarīgi noskaidrot, vai piegādes references daudzumu nodošana par atlīdzību faktiski ir saimnieciskā darbība.

17 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka saimnieciskās darbības jēdzienam ir objektīvs raksturs, jo darbība tiek aplūkota atsevišķi, neatkarīgi no tās mērķiem vai rezultātiem (1987. gada 26. marta spriedums lietā 235/85 *Komisija/Nīderlande*, *Recueil*, 1471. lpp., 8. punkts, un 2006. gada 21. februāra spriedums lietā C-223/03 *University of Huddersfield*, Krājums, I-1751. lpp., 47. punkts).

18 Sestās direktivas 4. panta 2. punktā saimnieciskā darbība ir definēta kā darbība, kas aptver visas ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbības un it īpaši ilglaiču materiāla vai nemateriāla pašuma izmantošanu nolūkā gūt no tā ienākumus (iepriekš minētie spriedumi lietā *Régiedauphinoise*, 15. punkts, un lietā *T-Mobile Austria* u.c., 33. punkts). Pēdējie minētie kritēriji, kas attiecas uz darbības ilglaičīgumu un ienākumiem, kuri no tās gūti, judikatūrā ir atzīti par tiem, kas attiecas ne tikai uz pašuma izmantošanu, bet uz visām Sestās direktivas 4. panta 2. punktā minētajām darbībām. Tādējādi darbība vispārīgi tiek atzīta par saimniecisku, ja tā ir ilglaičīga un tiek veikta par atlīdzību, ko saņem darbības veicējs (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Nīderlande*, 9. un 15. punkts).

19 Šajā sakarā ir jānorāda, ka pamata prāvā aplūkojamā darbība ir saistīta ar piena ražotāju nodomu apkopošanu attiecībā uz konkrētu piena gadu, lai tie, kas ir paredzējuši saražot mazāk par viēiem noteikto maksimālo pieļaujamo daudzumu, varētu pārdot piegādes references daudzumus, kurus, kā tiem šķiet, tie neizmantos, un tie, kas savukārt vēlas pārsniegt minēto maksimālo pieļaujamo daudzumu, varētu iegādāties atbilstošus piegādes references daudzumus, nemaksājot papildmaksājumu, kas ir paredzēts Regulā Nr. 3950/92. Tā ir saistīta arī ar piedāvājuma un pieprasījuma saskaņošanu, nosakot līdzsvaru cenu, pārdoto piegādes references daudzumu saņemšanu un to piešķiršanu pircējiem, kā arī ar summu, ko paredzēts maksāt par minēto references daudzumu nodošanu, iekasēšanu un pārskaitēšanu. No tā izriet, ka attiecīgā darbība saistīta ar Sesto direktīvu ir jāanalizē kā pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā, kuru piena ražotāju piedāvājumi un pieprasījumi tiek izskatīti, kas ļauj panākt līdzsvaru cenu. Tā

20 Šajos apstākļos iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai pamata prāvā aplūkojamā darbība, ņemot vērā kārtošanu, saskaņā ar kuru tā tika organizēta Vēcijā 2001. gadā, ir ilgtspējīga un tiek veikta par atlīdzību, kā tas ir minēts šā sprieduma 18. punktā.

22 Gad?jum?, ja iesniedz?jtiesa konstat?, ka abi saimniecisko darb?bu veidojošie krit?riji, proti, t?s ilglaic?gums un atl?dz?bas iekas?šana par darb?bu, nav izpild?ti, pamata pr?v? apl?kojamo darb?bu – apst?k?os, k?dos t? tika veikta V?cij? 2001. gad?, – nevar uzskat?t par saimniecisku darb?bu, un t? rezult?t? t? neietilpst Sest?s direkt?vas piem?rošanas jom?.

Par pirmo jaut?jumu

Par lauksaimniecības intervences aģentūras statusu

27 Piena kvotu tirdzniecības vieta, ko pārvada *Landesanstalt*, līdz ar to nav lauksaimniecības

intervences a?ent?ra.

Par darbiniekiem paredz?tu veikalu statusu

28 T? k? pamata pr?v? apl?kojam?s tirdzniec?bas vietas nosaukum? ir iek?auts termins “Verkaufsstelle”, rodas jaut?jums par to, vai min?t? tirdzniec?bas vieta nav darbiniekiem paredz?ts veikals (“Verkaufsstelle”) Sest?s direkt?vas D pielikuma 12. punkta noz?m?.

29 T?d?j?di šaj? sakar? ir j?atg?dina, ka Kopienu ties?bu normas ir interpret?jamas un piem?rošanas vienveid?gi, ?emot v?r? visu Eiropas Kopienu ofici?lo valodu versijas (skat. 1995. gada 7. decembra spriedumu liet? C?449/93 *Rockfon, Recueil*, I?4291. lpp., 28. punkts; 1998. gada 2. apr??a spriedumu liet? C?296/95 *EMUTabac u.c., Recueil*, I?1605. lpp., 36. punkts, un 2005. gada 8. decembra spriedumu liet? C?280/04 *JyskeFinans*, Kr?jums, I?10683. lpp., 31. punkts).

30 Saska?? ar past?v?go judikat?ru vien? no valodu redakcij?m lietots k?das Kopienu ties?bu normas formul?jums nevar b?t vien?gais š?s ties?bu normas interpret?cijas pamats, k? ar? tam šaj? sakar? nevar pieš?irt priekšroc?bas attiec?b? pret p?r?j?m valodu redakcij?m. Š?da pieeja neb?tu savienojama ar Kopienu ties?bu vienveid?gas piem?rošanas pras?bu. (skat. 1998. gada 12. novembra spriedumu liet? C?149/97 *InstituteoftheMotorIndustry, Recueil*, I?7053. lpp., 16. punkts).

31 Gad?jum?, ja Kopienu ties?bu normas teksts daž?du valodu versij?s atš?iras, attiec?g? norma ir j?interpret? atkar?b? no t? tiesisk? regul?juma visp?r?j?s strukt?ras un m?r?a, kur? š? norma ietilpst (2000. gada 9. marta spriedums liet? C?437/97 *EKW un Wein&Co, Recueil*, I?1157. lpp., 42. punkts, k? ar? 2004. gada 1. apr??a spriedums liet? C?1/02 *Borgmann, Recueil*, I?3219. lpp., 25. punkts).

32 Visp?r?gais raksturs, k?ds piem?t v?cu valodas v?rdam “Verkaufsstelle” (tirdzniec?bas vieta), nepast?v, piem?ram, Sest?s direkt?vas D pielikuma 12. punkta fran?u valodas versij?, kur? ir izmantots v?rds “darbiniekiem paredz?ts veikals”, k? ar? min?t? punkta ang?u valodas (“staff shops”), sp??u valodas (“economatos”) versij? vai ar? it??u valodas (“spacci”). Šis orient?jošais sal?dzin?jums ?auj noskaidrot, ka darbiniekiem paredz?ts veikals D pielikuma 12. punkta noz?m? ir ikviens ties?bu subjekts, kura uzdevums ir p?rdot daž?dus produktus un preces attiec?g? uz??muma vai administr?cijas person?lam. Pamata pr?v? apl?kojamajai tirdzniec?bas vietai š?da uzdevuma nav, jo min?t?s vietas uzdevums ir sekm?t pieg?des references daudzumu vienm?r?gu sadal?šanu, cik vien iesp?jams atbilstoši katra ražot?ja interes?m, nol?k? tos ierobežot.

33 L?dz ar to no Sest?s direkt?vas konteksta, m?r?a un strukt?ras izriet, ka piena kvotu tirdzniec?bas vietu, ko p?rvalda *Landesanstalt*, nevar piel?dzin?t darbiniekiem paredz?tam veikalam Sest?s direkt?vas D pielikuma 12. punkta noz?m?.

34 T?p?c uz pirmo uzdoto jaut?jumu ir j?atbild t?, ka piena kvotu tirdzniec?bas vieta nav ne lauksaimniec?bas intervences a?ent?ra Sest?s direkt?vas 4. panta 5. punkta treš?s da?as noz?m?, apl?kojot to kop? ar t?s D pielikuma 7. punktu, ne ar? darbiniekiem paredz?ts veikals min?t? 4. panta 5. punkta treš?s da?as noz?m?, apl?kojot to kop? ar min?t?s direkt?vas D pielikuma 12. punktu.

Par otro jaut?jumu

35 Uzdodot otro jaut?jumu, iesniedz?jtiesa jaut? Tiesai, vai dal?bvalsts noteikta pieg?des references daudzumu nodošanas zona (turpm?k tekst? – “nodošanas zona”) ir attiec?gais ?eogr?fiskais tirgus, p?rbaudot, vai tas, ka publisko ties?bu subjekta piena kvotu tirdzniec?bas

vieta netiek aplikta ar nodokšiem, nerada “nozīmīgus konkurences traucējumus” Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta otrās daļas nozīmīgu un vai, veicot šo pārbaudi, ir jāņem vērā tikai vispārīgi piegādes references daudzumu nodošanas gadījumi vai tomēr ir jāņem vērā arī visi citi nodošanas gadījumi, kas nav saistīti ar teritoriju.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

36 *Landesanstalt* uzskata, ka attiecīgo eogriskais tirgu Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta otrās daļas nozīmīgu veido dalībvalsts noteikta nodošanas zona. Tā uzskata, ka ir jāņem vērā tikai vispārīgi piegādes references daudzumu nodošanas gadījumi, kas nav saistīti ar teritoriju.

37 Gecs uzskata, ka attiecīgais eogriskais tirgus ir nevis publisko tiesību subjekta nodošanas zona, kas tiek aplūkota pamata prāvā, bet visas nodošanas zonas, kuras ir noteikusi dalībvalsts. Turklāt ir jāņem vērā ne tikai vispārīgs piegādes references daudzumu nodošanas gadījums, bet arī citi nodošanas gadījumi, kas nav saistīti ar teritoriju.

38 Vācijas valdība apgalvo, ka, pirmkārt, piena kvotu tirdzniecības vietas nav pieliekamas ar PVN, otrkārt, attiecīgais eogriskais tirgus ir dalībvalsts noteikta nodošanas zona un, treškārt, starp dažādu piena kvotu tirdzniecības vietām nav iespējama konkurence. Minētā valdība pauž nostāju, kas ir identiska *Landesanstalt* nostājai jautājumā par otrā prejudiciālā jautājuma otro daļu.

39 Apvienotās Karalistes valdība norāda, ka pamata lietai raksturīgajos apstākļos nevar pastāvēt neviens pieprasījums vai piegāde, kas pārsniedz attiecīgās nodošanas zonas eogriskās robežas un kas varētu radīt sekas šīs zonas iekšienē. Tādējādi katra nodošanas zona ir atsevišķs eogriskais tirgus. Tā nav sniegusi apsvērumus par otrā jautājuma otro daļu.

40 Komisija uzskata, ka attiecīgais eogriskais tirgus atbilst dalībvalsts noteiktajai nodošanas zonai. Turklāt tā uzskata, ka ir jāņem vērā ne tikai piegādes references daudzumu nodošana, kas nav saistīta ar teritoriju un ko ir veikusi publiska piena kvotu tirdzniecības vieta, bet visi nodošanas gadījumi, ņemot vērā konkurējošo pakalpojumu ieguvēju iespēju atskaitīt iepriekš samaksāto PVN.

Tiesas atbilde

41 Vispirms ir svarīgi uzsvērt, ka Sestās direktīvas 4. panta 5. punkts ir paredzēts atbilstošajam no nodokļa publisko tiesību subjektiem, kas rīkojas kā publiskās pārvaldes iestādes, un šiem abiem nosacījumiem ir jābūt izpildītiem vienlaicīgi (šajā sakarā skat. 1985. gada 11. jūlija spriedumu lietā 107/84 Komisija/Vācija, *Recueil*, 2655. lpp., un iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Nīderlande, 20. un 21. punkts).

42 No tā izriet, ka tikai tad, ja publiska persona rīkojas atbilstoši publiskās varas prerogātvā, ir jānosaka, vai neaplikšana ar nodokšiem var radīt “nozīmīgus konkurences traucējumus”, lai saglabātu PVN neitralitāti.

43 Ja pieņem, ka *Landesanstalt* rīkojas atbilstoši publiskās varas prerogātvā, ir jāsecina, ka no Tiesai nodotajiem lietās materiāliem, kā arī tiesas sēdē sniegtajiem apsvērumiem izriet, ka piegādes references daudzumus var nodot tikai tirdzniecības vietas un neviens cits uzņēmums.

44 No iesniedzējtiesas iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka gadījumā, kad tiek veikta regulāra nodošana par atlīdzību ZAV 8. panta nozīmīgu, to var būt veikusi tikai publiska vai privāta piena kvotu tirdzniecības vieta. Kaut arī ZAV 8. panta 2. punkts ir paredzēts, ka piena kvotu tirdzniecības vieta var atrasties vairāku federālo zemju teritorijā un ka vienā federālajā zemē var

būt vairāk pilna kvotu tirdzniecības vietas, šā noteikuma vienīgais mērķis ir panākt, ka tiek ģemtas vērā federālo zemju starpā pastāvošās atšķirības gan attiecībā uz to platību, gan pilna ražotāju skaitu, kas darbojas attiecīgajā teritorijā. Līdz ar to atliek secināt, ka konkrētā nodošanas zonā piegādes references daudzumus var nodot tikai privāti uzņēmumi, kas maksā PVN. Turklāt no ZAV 8. panta 3. punkta izriet, ka piegādes references daudzumus var nodot tikai nodošanas zonu iekšienā. Tādējādi Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta nozīmā konkrētā nodošanas zonā nepastāv konkurence, un šā zona ir attiecīgais eogrāfiskais tirgus, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai pastāv nozīmīgi konkurences traucējumi.

45 Runājot par citiem ZAV 8. panta 1. punktā uzskaitītajiem nodošanas gadījumiem, kuros nodošanu neveic pilna kvotu tirdzniecības vietas, ir jānorāda, ka šā nodošana, kā tika minēts tiesas sēdē, notiek ņoti pašos apstākļos. Tādi it pašā ir nodošanas gadījumi, kas ir saistīti ar mantošanu, laulābām vai pašuma nodošanu un kam nav komerciāla rakstura, bet kuru pamatā ir juridisks fakts, kas ar piegādes references daudzumu nodošanu ir saistīts tikai pakārtoti. Līdz ar to Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta nozīmā nav iespējama konkurence starp pilna kvotu tirdzniecības vietām un ražotājiem, kuri veic piegādes references daudzumu nodošanu, kas ir viens no ZAV 8. panta 1. punktā paredzētajiem gadījumiem, jo tie ir tik specifiski, ka šā iet ņoti maz iespējams, ka pilna ražotājs varētu nolemt izpildīt šādas nodošanas nosacījumus, piemēram, nopērkot saimniecību tikai tāpēc, lai iegūtu piegādes references daudzumus nevis no pilna kvotu tirdzniecības vietām, bet citādā veidā.

46 Tādējādi uz otro uzdoto jautājumu ir jāatbild tā – tas, ka pilna kvotu tirdzniecības vieta netiek aplikta ar nodokļiem par darbībām vai darījumiem, ko tā veic kā publiska pārvades iestāde Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta nozīmā, nevar radīt nozīmīgus konkurences traucējumus, jo situācijā, kādā tiek aplūkota pamata prāvā, tas neskar privātus uzņēmumus, kas sniedz pakalpojumus, kuri konkurē ar valsts pakalpojumiem. Tā kā šīs atbildes attiecas uz visām pilna kvotu tirdzniecības vietām, kas darbojas konkrētā dalībvalsts noteiktā nodošanas zonā, ir jānorāda, ka minētā zona ir attiecīgais eogrāfiskais tirgus, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai pastāv nozīmīgi konkurences traucējumi.

Par tiesāšanas izdevumiem

47 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šā tiesvedībā ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot atbildi Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atļaujami.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) **pilna kvotu tirdzniecības vieta nav ne lauksaimniecības intervences aģentūra Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēmā: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2001. gada 19. janvāra Direktīvu 2001/4/EK, 4. panta 5. punkta trešās daļas nozīmā, aplūkojot to kopā ar tās D pielikuma 7. punktu, ne ar darbiniekiem paredzēts veikals minētā 4. panta 5. punkta trešās daļas nozīmā, aplūkojot to kopā ar minētās direktīvas D pielikuma 12. punktu;**

2) **tas, ka pilna kvotu tirdzniecības vieta netiek aplikta ar nodokļiem par darbībām vai darījumiem, ko tā veic kā publiska pārvades iestāde Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/4, 4. panta 5. punkta nozīmā, nevar radīt nozīmīgus konkurences traucējumus, jo situācijā, kādā tiek aplūkota pamata prāvā, tas neskar privātus uzņēmumus, kas sniedz pakalpojumus, kuri konkurē ar valsts pakalpojumiem. Tā kā šīs atbildes attiecas uz visām pilna kvotu tirdzniecības vietām, kas darbojas konkrētā attiecīgās dalībvalsts noteiktā piegādes references daudzumu nodošanas zonā,**

ir j?nor?da, ka min?t? zona ir attiec?gais ?eogr?fiskais tirgus, kas ir j??em v?r?, lai noteiktu, vai past?v noz?m?gi konkurences trauc?jumi.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – v?cu.